

390R2342

11.8.90

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

N:o L 217/1

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2342/90,

annettu 24 päivänä heinäkuuta 1990,

kuljetusmaksuista säännöllisessä lentoliikenteessä

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamis-
sopimuksen ja erityisesti sen 84 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lau-
sunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

on tärkeää toteuttaa toimenpiteet, joiden tarkoituksena on perustamissopimuksen 8 a artiklan mukaisesti toteuttaa sisämarkkinat asteittain 31 päivänä joulukuuta 1992 päättyvän kauden kuluessa; sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääoman vapaa liikkuvuus taataan,

kuljetusmaksuista jäsenvaltioiden välisessä säännöllisessä lentoliikenteessä 14 päivänä joulukuuta 1987 annettu neuvoston direktiivi 87/601/ETY ⁽⁴⁾ oli ensimmäinen askel lentoliikenteen kuljetusmaksujen vapauttamisessa, toimenpide, joka on välttämätön sisämarkkinoiden toteuttamiseksi lentoliikenteessä; neuvosto on sopinut toteuttavansa uusia vapauttamistoimenpiteitä,

on tarpeen vahvistaa selkeät perusteet, joiden mukaan jäsenvaltioiden viranomaisten on arvioitava ehdotettuja lentoliikenteen kuljetusmaksuja,

lentoliikenteen kuljetusmaksujen molemminpuoliseen hylkäämiseen perustuva järjestelmä on edelleen tavoite, joka olisi saavutettava 1 päivään tammikuuta 1993 mennessä; laajemman vapauttamisen saavuttamiseksi on siirtymäkauden aikana saatava kokemusta tästä järjestelmästä,

on suotavaa ottaa käyttöön joustavampi, yksinkertaisempi ja tehokkaampi vyöhykejärjestelmä, jonka vyö-

hykkeiden rajoissa olevat, tietyt ehdot täyttävät lentoliikenteen kuljetusmaksut asianomaisten jäsenvaltioiden ilmailuviranomaiset hyväksyvät ilman eri toimenpiteitä,

niitä tapauksia varten, joissa on kyse lentoliikenteen kuljetusmaksujen molemminpuolisesta hyväksymisestä tai molemminpuolisesta hylkäämisestä, on tarkoituksenmukaista säätää menettelystä, jota noudattaen jäsenvaltio voi pyytää komissiota tutkimaan ja päättämään, onko ehdotettu lentoliikenteen kuljetusmaksu vahvistettujen perusteiden mukainen; tapauksissa, joissa on kyse erittäin korkeista tai pienistä lentoliikenteen kuljetusmaksuista, komissiolla on oltava mahdollisuus lykätä kuljetusmaksujen soveltamista tutkimuksensa ajaksi,

niitä tapauksia varten, joissa on kyse lentoliikenteen kuljetusmaksujen molemminpuolisesta hyväksymisestä, olisi säädettävä jäsenvaltioiden välisistä pikaisista neuvotteluista tapauksissa, joissa asiasta on erimielisyyttä, sekä menettelystä niiden erimielisyyksien ratkaisemiseksi, joista neuvotteluissa ei päästä yhteisymmärrykseen,

tämä asetus korvaa direktiivin 87/601/ETY; tämän vuoksi mainittu direktiivi on kumottava, ja

on suotavaa, että neuvosto toteuttaa uudet lentoliikenteen kuljetusmaksuja koskevat vapauttamistoimenpiteet viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1992,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Tätä asetusta sovelletaan niihin perusteisiin ja menettelyihin, joita noudatetaan vahvistettaessa jäsenvaltioiden välisen säännöllisen lentoliikenteen kuljetusmaksut.

2 artikla

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) säännöllisen lentoliikenteen kuljetusmaksuilla: kyseisessä kansallisessa valuutassa matkustajien ja matkatavaran kuljettamisesta säännöllisessä lentoliikenteessä maksettavia hintoja sekä niitä edellytyksiä, joilla kyseisiä hintoja sovelletaan, mukaan lukien

(1) EYVL N:o C 258, 11.10.1989, s. 3 ja EYVL N:o C 164, 5.7.1990, s. 7

(2) EYVL N:o C 96, 17.4.1990, s. 59

(3) EYVL N:o C 112, 7.5.1990, s. 17

(4) EYVL N:o L 374, 31.12.1987, s. 12

- edustajapalvelujen ja muiden lisäpalvelujen palkkiot ja ehdot;
- b) säännöllisellä lentoliikenteellä: sellaisten lentojen sarjaa, joista jokaisella on seuraavat ominaisuudet:
- i) lento kulkee useamman kuin yhden jäsenvaltion ilmatilan kautta,
  - ii) lento suoritetaan matkustajien taikka matkustajien ja rahdin ja/tai postin kuljettamiseen tarkoitettulla ilmaaluksella korvausta vastaan siten, että jokaisella lennolla on vapaita paikkoja, jotka ovat yleisön ostettavissa (joko suoraan lentoliikenteen harjoittajalta tai sen valtuutetuilta edustajilta),
  - iii) lennon tarkoituksena on palvella liikennettä samojen kahden tai useamman paikan välillä joko
    - 1) julkaistun aikataulun mukaisesti taikka
    - 2) niin säännöllisesti tai toistuvasti, että se on osa ilmeisen järjestelmällistä sarjaa;
- c) lennolla: lähtöä tietyltä lentoasemalta tietyn määräpaikan lentoasemalle;
- d) lentoliikenteen harjoittajalla: lentoliikenneyritystä, jolla on jäsenvaltion antama voimassa oleva toimilupa säännöllisen lentoliikenteen harjoittamiseen;
- e) yhteisön lentoliikenteen harjoittajalla:
- i) lentoliikenteen harjoittajaa, jonka hallinnollinen päätoimipaikka ja pääasiallinen toimipaikka nyt ja tulevaisuudessa ovat yhteisössä, jonka omistussuhteiden enemmistö nyt ja tulevaisuudessa on jäsenvaltioilla tai jäsenvaltioiden kansalaisilla ja jossa määräysvalta nyt ja tulevaisuudessa on näillä jäsenvaltioilla tai henkilöillä, taikka
  - ii) lentoliikenteen harjoittajaa, joka ei ole i alakohdan määritelmän mukainen, mutta
    - 1) jonka hallinnollinen päätoimipaikka ja pääasiallinen toimipaikka tätä asetusta annettaessa on yhteisössä ja joka on harjoittanut säännöllistä tai muunlaista lentoliikennettä yhteisössä tämän asetuksen antamista edeltäneen 12 kuukauden ajan taikka
    - 2) joka tätä asetusta annettaessa on harjoittanut jäsenvaltioiden välistä säännöllistä lentoliikennettä kolmannen ja neljännen vapauden liikenneoikeuksien nojalla tämän asetuksen antamista edeltäneen 12 kuukauden ajan.
- Lentoliikenteen harjoittajat, jotka täyttävät ii alakohdassa säädetyt vaatimukset, luetaan liitteessä I;
- f) kolmannen vapauden liikenneoikeuksilla: jossakin valtiossa toimiluvan saaneen lentoliikenteen harjoittajan oikeutta jättää toisen valtion alueelle matkusta-

jia, rahtia ja postia, jotka on otettu kuljetettavaksi siinä valtiossa, jossa toimilupa on annettu;

neljännen vapauden liikenneoikeuksilla: jossakin valtiossa toimiluvan saaneen lentoliikenteen harjoittajan oikeutta ottaa toisen valtion alueelta matkustajia, rahtia ja postia kuljetettavaksi siihen valtioon, jossa toimilupa on annettu;

viidennen vapauden liikenneoikeuksilla: lentoliikenteen harjoittajan oikeutta harjoittaa matkustajien, rahdin ja postin kuljettamista lentoteitse kahden valtion välillä, joista kumpikaan ei ole valtio, jossa toimilupa on annettu;

g) asianomaisilla valtioilla: niitä jäsenvaltioita, joiden välillä säännöllistä lentoliikennettä harjoitetaan;

h) joustovyöhykkeellä: 4 artiklan mukaista maksuvyöhykettä, jonka rajoissa olevat, liitteessä II vahvistettujen ehtojen mukaiset lentoliikenteen kuljetusmaksut asianomaisten valtioiden ilmailuviranomaiset voivat hyväksyä ilman eri toimenpiteitä. Vyöhykkeen rajat ilmaistaan prosentteina viitehinnasta;

i) viitehinnalla: kolmannen tai neljännen vapauden lentoliikenteen harjoittajan kyseisellä reitillä veloittama yhdensuuntaisen tai edestakaisen kuljetuksen tavallista turistiluokan hintaa; jos tällaisia hintoja on useampia kuin yksi, viitehintana pidetään kaikkien näiden hintojen aritmeettista keskiarvoa, jollei kahdenvälisesti ole toisin sovittu; jos tavallista turistiluokan hintaa ei ole, viitehintana pidetään pienintä täysin joustavaa hintaa.

PERUSTEET

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä yhteisön lentoliikenteen harjoittajien lentoliikenteen kuljetusmaksut, jos ne ovat kohtuullisessa suhteessa hakijana olevan lentoliikenteen harjoittajan pitkäaikaisiin kyseiseen toimintaan liittyviin asianmukaisiin kustannuksiin, kun otetaan huomioon tarve varmistaa pääoman riittävä tuotto ja säilyttää riittävä kustannusmarginaali tyydyttävän turvallisuustason takaamiseksi.

2. Hyväksyessään lentoliikenteen kuljetusmaksut 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden on otettava huomioon myös muut asiaan vaikuttavat seikat, kuluttajien tarpeet sekä kilpailutilanne markkinoilla mukaan lukien muiden reitillä liikennöivien lentoliikenteen harjoittajien kuljetusmaksut sekä tarve estää polkumyynti.

3. Sen estämättä, mitä 4 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on hylättävä kuljetusmaksu, joka ei täytä 4 artiklan 3 kohdassa säädettyjä ehtoja ja joka suhteessa 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyihin perusteisiin on kuluttajien vahingoksi kohtuuttoman korkea tai markkinoilla vallitsevan kilpailutilanteen kannalta perusteettoman pieni.

4. Se, että ehdotettu lentoliikenteen kuljetusmaksu on pienempi kuin toisen samalla reitillä liikennöivän lentoliikenteen harjoittajan kuljetusmaksu, ei ole riittävä peruste kuljetusmaksun hyväksymättä jättämiseen.

5. Jäsenvaltion on asianomaisille valtioille asianmukaisesti ilmoitettava sallittava yhteisössä säännöllistä liikennettä suorin tai muunlaisin lennoin harjoittavan toisen jäsenvaltion yhteisön lentoliikenteen harjoittajan käyttää kuljetusmaksua, joka on jo hyväksytty samojen kaupunkiparien välistä säännöllistä lentoliikennettä varten, jolloin tämä säännös ei kuitenkaan koske lentoja, jotka eivät ole suoria ja jotka ovat yli 20 prosenttia pidempiä kuin lyhin suora lento. Jäsenvaltiot voivat sallia myös suoraa säännöllistä lentoliikennettä harjoittavan toisen jäsenvaltion yhteisön lentoliikenteen harjoittajan käyttävien hintoja, jotka on jo hyväksytty tai julkaistu samalla reitillä harjoitettavaa muuta kuin säännöllistä lentoliikennettä varten, jos nämä tuotteet vastaavat toisiaan laadultaan ja ehdoiltaan.

6. Ainoastaan yhteisön lentoliikenteen harjoittajat saavat ottaa käyttöön olemassa olevia kuljetusmaksuja pienemmät maksut harjoittaessaan liikennettä kolmannen ja neljännen vapauden liikenneoikeuksien nojalla sekä, jos on kyse viidennen vapauden liikenneoikeuksista, ottaa käyttöön tällaiset pienemmät kuljetusmaksut vain, jos ne ovat 4 artiklan 3 kohdan mukaiset.

MENETTELYT

4 artikla

1. Säännöllisen lentoliikenteen kuljetusmaksuihin vaaditaan asianomaisten jäsenvaltioiden hyväksyminen. Tätä tarkoitusta varten lentoliikenteen harjoittajan on esitettävä ehdottamansa lentoliikenteen kuljetusmaksut näiden jäsenvaltioiden ilmailuviranomaisten määräämällä tavalla.

2. Ilmailuviranomaiset eivät saa vaatia lentoliikenteen harjoittajia esittämään yhteisön sisäisiä reittejä koskevia kuljetusmaksujaan aikaisemmin kuin 45 päivää ennen niiden voimaantuloa.

3. a) Jäsenvaltioiden on 31 päivään joulukuuta 1992 asti annettava kolmannen ja/tai neljännen ja/tai viidennen vapauden lentoliikenteen harjoittajien joustovyöhykkeiden rajoissa käyttää haluamiaan lentoliikenteen kuljetusmaksuja liitteessä II vahvistetuin ehdoin, jos nämä lentoliikenteen kuljetusmaksut on esitetty asianomaisille valtioille viimeistään 21 päivää ennen niiden ehdotettua voimaantulopäivää.

b) Jokaisella säännöllisellä lennolla on oltava seuraavat kolme joustovyöhykettä:

- tavallisten turistiluokan hintojen vyöhyke, jonka hinnat ovat 95–105 prosenttia viitehinnasta,
- alennusvyöhyke, jonka hinnat ovat 94–80 prosenttia viitehinnasta,

- erityisalennusvyöhyke, jonka hinnat ovat 79–30 prosenttia viitehinnasta.

4. Yhteisön sisäistä reittiä koskeva täysin joustava hinta, joka on yli 105 prosenttia viitehinnasta, katsotaan hyväksytyksi, jollei kumpikin jäsenvaltio ole 30 päivän kuluessa kuljetusmaksun esittämisestä kirjallisesti ilmoittanut sen hylkäämisestä ja hylkäämisperusteista hakijana olevalle lentoliikenteen harjoittajalle. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta myös toisilleen. Asianomaisten jäsenvaltioiden on jommankumman jäsenvaltion pyynnöstä neuvoteltava asiasta mainitun 30 päivän määräajan kuluessa.

5. Kuljetusmaksuihin, jotka eivät täytä 3 ja 4 kohdassa säädettyjä ehtoja, vaaditaan 31 päivään joulukuuta 1992 asti kummankin asianomaisten jäsenvaltion hyväksyminen. Jos kumpikaan jäsenvaltio ei ole ilmoittanut kuljetusmaksun hylkäämisestä 21 päivän kuluessa sen esittämisestä, kuljetusmaksu katsotaan hyväksytyksi.

6. Kun yhteisön sisäistä reittiä koskeva kuljetusmaksu on hyväksytty, se on voimassa, kunnes sen voimassaoloaika päättyy tai se korvataan toisella kuljetusmaksulla. Kuljetusmaksun voimassaoloaika voidaan pidentää enintään 12 kuukaudella sen alkuperäisestä voimassaoloajan päättymispäivästä lukien.

5 artikla

1. Jäsenvaltio, joka osoittaa asianomaisten reitin koskevan oikeuttaan, voi pyytää komissiota tutkimaan, onko kuljetusmaksu, joka ei täytä 4 artiklan 3 kohdassa säädettyjä ehtoja, 3 artiklan 1 kohdan mukainen tai onko jäsenvaltio täyttänyt sille 3 artiklan 3 kohdan mukaan kuuluvat velvollisuudet. Komission on välittömästi ilmoitettava asiasta muille asianomaisille jäsenvaltioille ja asianomaiselle lentoliikenteen harjoittajalle sekä varattava niille tilaisuus esittää asiaa koskevat huomautuksensa.

2. Komission on 14 päivän määräajassa siitä, kun se on vastaanottanut 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön, päätettävä, onko lentoliikenteen kuljetusmaksu voimassa tutkimuksen ajan.

3. Komission on mahdollisimman pian ja kahden kuukauden määräajassa pyynnön vastaan ottamisesta päätettävä, onko lentoliikenteen kuljetusmaksu 3 artiklan 1 kohdan mukainen. Tätä määräaika voidaan pidentää tarpeen mukaan tarvittavien lisätietojen hankkimiseksi asianomaiselta jäsenvaltiolta.

4. Komission on toimitettava päätöksensä tiedoksi jäsenvaltioille ja asianomaiselle lentoliikenteen harjoittajalle.

5. Jokainen jäsenvaltio voi saattaa komission päätöksen neuvoston käsiteltäväksi yhden kuukauden määräajassa. Neuvosto voi määränemmistöllä päättää asiasta toisin yhden kuukauden määräajassa.

NEUVOTTELU- JA VÄLIMIESJÄRJESTELMÄ

6 artikla

1. Kun asianomainen valtio, jäljempänä ”ensimmäinen valtio”, päättää 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti olla hyväksymättä säännöllisen lentoliikenteen kuljetusmaksua, sen on 21 päivän kuluessa kuljetusmaksun esittämisestä kirjallisesti ilmoitettava päätöksestä ja sen perusteluista toiselle asianomaiselle valtiolle, jäljempänä ”toinen valtio”.
2. Jos toinen valtio ei hyväksy ensimmäisen valtion päätöstä, sen on ilmoitettava tästä ensimmäiselle valtiolle seitsemän päivän kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan ja annettava samalla ne tiedot, joihin sen kanta perustuu, sekä pyydettyjä neuvotteluja. Valtioiden on annettava toisilleen kaikki toisiltaan pyytämänsä asiaa koskevat tiedot. Kumpikin valtio voi pyytää, että komissio on edustettuna neuvotteluissa.
3. Jos ensimmäisellä valtiolla ei ole riittäviä tietoja päätöksen tekemiseksi kuljetusmaksusta, se voi pyytää toista valtiota aloittamaan neuvottelut ennen 1 kohdassa mainitun 21 päivän määräajan päättymistä.
4. Neuvottelut on saatettava päätökseen 21 päivän kuluessa neuvottelupyynnöstä. Jos asiasta on erimielisyyttä vielä tämän määräajan päättyessä, asia on jomankumman asianomaisen valtion pyynnöstä saatettava ratkaistavaksi välimiesmenettelyssä. Asianomaiset valtiot voivat sopia neuvottelujen jatkamisesta tai saattaa asian ilman neuvotteluja suoraan välimiesmenettelyssä ratkaistavaksi.
5. Välimiesmenettelystä huolehtii välimiesoikeus, jossa on kolme välimiestä, jos asianomaiset valtiot eivät sovi yhdestä välimiehestä. Asianomaiset valtiot määräävät kumpikin yhden välimiesoikeuden jäsenen ja pyrkivät sopimaan kolmannelta jäsenestä (joka on jonkin kolmannen jäsenvaltion kansalainen ja toimii välimiesoikeuden puheenjohtajana). Vaihtoehtoisesti ne voivat määrätä yhden välimiehen. Välimiesoikeuden kokoonpano on määrättävä seitsemän päivän määräajassa. Välimiesoikeus tekee päätöksensä äänten enemmistöllä.
6. Jos toinen asianomaisista valtioista ei määrää välimiestä tai sovi kolmannen välimiehen määräämisestä, asiasta on viipymättä ilmoitettava neuvostolle, jonka puheenjohtajan on täydennettävä välimiesoikeuden kokoonpano kolmen päivän määräajassa. Jos neuvoston puheenjohtajuus on jäsenvaltiolla, joka on erimielisyyden osapuoli, neuvoston puheenjohtajan on kehotettava sellaisen seuraavaksi puheenjohtajuusvuorossa olevan jäsenvaltion hallitusta, joka ei ole erimielisyyden osapuoli, täydentämään välimiesoikeuden kokoonpano.
7. Välimiesmenettely on saatettava päätökseen 21 päivän kuluessa välimiesoikeuden kokoonpanon täydentämisestä tai ainoan välimiehen määräämisestä. Asianomaiset valtiot voivat kuitenkin sopia tämän määräajan pidentämisestä. Komissiolle on oikeus olla tarkkailijana välimiesmenettelyssä. Välimiesten on ilmoitettava, missä määrin välitystuomio perustuu 3 artiklassa säädettyihin perusteisiin.

8. Välitystuomio on viipymättä annettava tiedoksi komissiolle.

Komissio vahvistaa 10 päivän määräajassa välitystuomion muissa kuin niissä tapauksissa, joissa välimiehet eivät ole noudattaneet 3 artiklassa säädettyjä perusteita tai tässä asetuksessa säädettyä menettelyä tai joissa välitystuomio ei muutoin ole yhteisön oikeuden mukainen.

Jollei päätöstä tehdä mainitussa määräajassa, komission katsotaan vahvistaneen välitystuomion. Komission vahvistama välitystuomio sitoo asianomaisia valtioita.

9. Olemassa olevat lentoliikenteen kuljetusmaksut, joita neuvottelu- tai välimiesmenettely koskee, ovat voimassa menettelyn ajan siihen asti, kunnes menettely on päättynyt ja uusi kuljetusmaksu on tullut voimaan.

YLEISET SÄÄNNÖKSET

7 artikla

Tämä asetus ei estä jäsenvaltioita sopimasta 4 artiklan säännöksiä joustavammista järjestelyistä tai pitää tällaiset järjestelyt voimassa.

8 artikla

Komission on vähintään kerran vuodessa neuvoteltava säännöllisen lentoliikenteen kuljetusmaksuista ja niihin liittyvistä seikoista yhteisössä olevien lentoliikenteen käyttäjäjärjestöjen edustajien kanssa ja annettava osallistujille neuvotteluja varten tarvittavat tiedot.

9 artikla

Komissio voi tässä asetuksessa säädettyjen tehtäviensä suorittamiseksi hankkia kaikki tarvittavat tiedot asianomaisilta jäsenvaltioilta ja lentoliikenteen harjoittajilta.

10 artikla

1. Komissio julkaisee kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta viimeistään 31 päivänä toukokuuta 1992 ja sen jälkeen joka toinen vuosi.
2. Jäsenvaltiot ja komissio toimivat yhteistyössä tämän asetuksen panemiseksi täytäntöön ja erityisesti 1 kohdassa tarkoitettua kertomuksen laatimista varten tarvittavien tietojen kokoamiseksi.
3. Tätä asetusta sovellettaessa saatuja luottamuksellisia tietoja koskee salassapitovelvollisuus.

11 artikla

Jos jäsenvaltio on tehnyt yhden tai useamman kolmannen maan kanssa sopimuksen, jonka nojalla kolmannen maan lentoliikenteen harjoittaja saa viidennen vapauden liikenneoikeudet jäsenvaltioiden välisellä reitillä, ja jos sopimuksessa tältä osin on tämän asetuksen kanssa ristiriitaisia määräyksiä, jäsenvaltion on mahdollisimman pian toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tällaisten ristiriitojen poistamiseksi. Ennen kuin tällaiset ristiriidat on poistettu, tämä asetus ei vaikuta tällaiseen sopimukseen perustuviin oikeuksiin tai velvollisuuksiin suhteessa kolmansiin maihin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä heinäkuuta 1990.

12 artikla

Kuljetusmaksujen molemminpuoliseen hylkäämiseen perustuvan järjestelmän toteuttamiseksi 1 päivään tammikuuta 1993 mennessä neuvosto päättää tämän asetuksen muuttamisesta viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1992 komission ehdotuksesta, joka on tehtävä viimeistään 31 päivänä toukokuuta 1991.

13 artikla

Kumotaan direktiivi 87/601/ETY.

14 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1990.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. MANNINO

*LIITE I***Asetuksen 2 artiklan e kohdan ii alakohdassa tarkoitettujen lentoliikenteen harjoittajat**

Seuraavat lentoliikenteen harjoittajat ovat 2 artiklan e kohdan ii alakohdassa esitettyjen perusteiden mukaisia niin kauan kuin ne ovat sen jäsenvaltion kansallisia lentoliikenteen harjoittajia, joka tätä asetusta annettaessa tunnustaa ne kansallisiksi lentoliikenteen harjoittajiksi:

- Scandinavian Airlines System,
  - Britannia Airways,
  - Monarch Airlines.
-

LIITE II

Alennus- ja erityisalennushintoja koskevat ehdot

Alennusvyöhyke

1. Ollakseen alennusvyöhykkeeseen kuuluva, hinnan on täytettävä seuraavat edellytykset:
  - se koskee edestakaista matkaa tai kiertomatkaa ja
  - koko matka varataan, lippu kirjoitetaan ja maksetaan samanaikaisesti, mutta paluumatkaa koskeva varaus voidaan kuitenkin tehdä myöhemmin; peruutus on sallittu vain ennen menomatkan alkua ja vain maksamalla vähintään 20 prosenttia lipun hinnasta; varausta koskevat muutokset ovat sallittuja vain maksamalla maksetun hinnan ja lähinnä korkeamman soveltuvan hinnan erotus.

Erityisalennusvyöhyke

2. Jotta hinta voi kuulua erityisalennusvyöhykkeeseen, sen tulee:
  - 1) koskea edestakaista matkaa tai kiertomatkaa; sekä
  - 2) täyttää kaksi seuraavista edellytyksistä:
    - a) ”sunnuntaisäännön” mukainen tai kuuden päivän vähimmäisoleskelu;
    - b) i) koko matka varataan, lippu kirjoitetaan ja maksetaan samanaikaisesti; peruutus ja varausta koskevat muutokset ovat sallittuja ainoastaan ennen menomatkan alkua ja vain maksamalla vähintään 20 prosenttia lipun hinnasta,
    - ii) lippu on ostettava viimeistään 14 päivää aikaisemmin; koko matka varataan, lippu kirjoitetaan ja maksetaan samanaikaisesti; peruutus ja varausta koskevat muutokset ovat sallittuja ainoastaan ennen menomatkan alkua ja vain maksamalla vähintään 20 prosenttia lipun hinnasta, taikka
    - iii) lipun ostaminen on sallittu vain menomatkaa edeltävänä päivänä; menomatka ja paluumatka on varattava erikseen matkaa edeltävänä päivänä maassa, josta lento lähtee;
    - c) matkustaja on enintään 25-vuotias tai vähintään 60-vuotias taikka matkustajia ovat isä ja/tai äiti mukana matkustavien enintään 25-vuotiaiden lasten kanssa (vähintään kolme henkilöä);
    - d) hiljaisena aikana;

kuitenkin edellyttäen, että

  - 1) edellä c alakohdassa tarkoitettu edellytys ei saa toteutua ainoastaan yhdessä d alakohdassa tarkoitettujen edellytyksien kanssa, ja
  - 2) jos b alakohdan i alakohdan ehdon lisäksi täyttyy c tai d alakohdan ehto, joustovyöhykkeen hinnat eivät saa olla pienempiä kuin 40 prosenttia viitehinnasta.

*Lisäys liitteeseen II***1. Huomautukset, jotka koskevat asetuksen 4 artiklan 3 kohdan b alakohdassa ja 4 kohdassa tarkoitettua vyöhykejärjestelmää****i) Viitehinnot 1990/1991**

Asetuksen 2 artiklan i alakohdassa tarkoitettuja viitehintoja sovelletaan 1 päivästä syyskuuta 1990 alkaen.

ii) Viitehinnot 1991/1992

Asetuksen 2 artiklan i alakohdassa tarkoitettuja viitehintoja sovelletaan 1 päivästä syyskuuta 1991 alkaen.

2. Hiljaisen ajan määrittely

Lentoliikenteen harjoittaja voi kaupallisin perustein yksilöidä tietyt lennot hiljaisen ajan lennoiksi.

Jos lentoliikenteen harjoittaja haluaa soveltaa 2 kohdan 2 alakohdan d alakohdassa esitettyä edellytystä, kunkin reitin lentojen yksilöimisestä hiljaisen ajan lennoiksi on sovittava asianomaisten jäsenvaltioiden ilmailuviranomaisten kanssa tämän liikenteenharjoittajan ehdotuksesta.

Reitillä, jolla kolmannen ja neljännen vapauden liikenteenharjoittajien kokonaistoiminta on keskimäärin 18 edestakaista lentoa viikoittain, asianomainen lentoliikenteen harjoittaja saa vähimmäisedellytyksenä soveltaa liitteessä II olevan 2 kohdan 2 alakohdan d alakohdassa esitettyä edellytystä enintään 50 prosentilla kaikista päivittäisistä lennoistaan, jos lennot, joihin näitä edellytyksiä sovelletaan, lähtevät kello 10.00:n ja 16.00:n taikka kello 21.00:n ja 6.00:n välisenä aikana.